

जिग्रा *jigra* a. (*grā*) qui flaire, qui veut flaire. — *jigrasámi* dés. de *grā*.

जिङ्गि *jiggi* f. rubia manjith ou garance du Bengale.

जिज्ञासामि *jíjñásámi* dés. de *jax*.

जिज्ञासे *jíjñáse* dés. de *jan*.

जिज्ञाप्यामि *jíjñápiśámi* dés. de *jap*.

जिज्ञाप्रिषामि *jíjñápriśámi*, *jíjñárisámi* et *jijirśámi* (dés. de *jp*) désirer vieillir.

जिज्ञाग्रिषामि *jíjñágáriśámi* dés. de *jágr*.

जिज्ञिषामि *jíjñíśámi* et *jíjéśámi* dés. de *jís*.

जिज्ञीषामि *jíjñíśámi* dés. de *jiv*.

जिज्ञोषामि *jíjñíśámi* (dés. de *ji*) vouloir vaincre : *parán* les ennemis; || vouloir conquérir : *máhím* la terre; || vouloir vaincre la pudeur, vouloir séduire : *bálám* une jeune fille.

जिज्ञाप्रिषामि *jíjñápriśámi* (dés. du c. de *jná*) vouloir faire savoir qqc. à qqn., avec 2 ac.

जिज्ञासा *jíjñásá* f. (dés. de *jná*) désir de savoir; examen, recherche, exploration, expérimentation.

jíjñásámi, *jíjñásé* (dés. de *jná*) vouloir connaître, faire l'expérience de, ac. || Gr. γνῶσκω.

jíjñásu a. désireux de connaître, g.

जिज्ञासामि *jíjñásámi* dés. de *jyá*.

जिज्ञापामि *jíjñápiśámi* dés. de *jri*.

जिज्ञवरिषामि *jíjñávaríśámi* dés. de *jwar*.

जिज्ञवत्तिषामि *jíjñávalíśámi* dés. de *jwal*.

जित् *jit* a. [à la fin des composés] vainqueur, conquérant.

जित् *jita* (pp. de *ji*) vaincu; conquis; soumis.

jítakácpin a. (*kácp*) qui brille de l'éclat de la victoire.

jílokroða a. qui a vaincu sa colère.

jítaklana a. qui a surmonté la fatigue; || qui n'est plus fatigué.

jítanémí m. bâton de bois de figuier [*ficus religiosa*].

jítacátru a. qui a vaincu ses ennemis.

jíláman a. (*álman*) qui s'est dompté soi-même.

jítámitra a. (*amitra*) qui a vaincu ses ennemis. — S. m. surn. de Vishnu.

jítári a. (*ari*) qui a vaincu ses ennemis. — S. m. np. de plusieurs personnages *jénas*.

jítaháva a. (*áhara*) qui a gagné la bataille.

jítendriya a. (*indriya*) qui a vaincu ses sens, ses désirs sensuels.

जितुम् *jítuma* m. [c'est le mot gr. διευμός passé en sanskrit] gémeau, t. d'astr.

जित्या *jítýá* f. (f. du pf. de *ji*) soc de charrue.

जित्वा *jítvara* a. (*ji*; t du ps.; sfx. *vara*) victorieux. — S. f. *jítvari* la cité victorieuse, c-à-d. Bénarès.

जिन *jina* a. (*ji*; sfx. *na*) victorieux. — S. m. surn. de Vishnu. || Un ascète bouddhiste ou *jéna*, en gén. || Un *jina* ou saint de la secte des *Jénas*. || Un buddha.

jinasadman n. (*sad*; sfx. *man*) temple *jéna*.

jinéndra m. (*indra*) saint *jéna*, en gén.

जिनयोनि *jinayóni* m. [pour *ajinayóni*] antilope.

जिनामि *jínámi* pr. de *jyá*.

* जिन्क् *jínw.* *jínwámi* 1; p. *jíjínwa*; etc. Réjouir : *útibír bujyum jíjínwáus* par vos hymnes vous avez tous deux réjoui [c-à-d. célébré] *Bujyu*, Vd. || Accroître : *apám rélánsi* la vertu féconde des eaux, Vd. || Aimer : *jínwa yajñam*, *jínwa yajñapálin* aime le Sacrifice, aime le maître du Sacrifice, Vd.

* जिन् *jim.* *jémámi* 1, cf. *jam.* Manger, se nourrir de, ac.

जिरस् *jiras* n. (*jíp*) vieillesse; gr. γῆρας.

* जिरि *jiri.* *jirinémi* 5; Vd. Frapper, blesser, tuer; cf. *jíp* et *éiri*.

* जिक् *jiv*, cf. *jinw.*

जित्रि *jívri* m. temps. || Oiseau.

* जिष् *jíś.* *jéśámi*; 1; p. *jíjésá*. Répandre; || arroser, Vd.

जिष्णु *jíshu* a. (*ji*; sfx. *snu*) victorieux. || Ep. de Vishnu, de Krishna, d'Indra, d'Arjuna.

जिहत्से *jihatsé* dés. de *had*.

जिह्विषामि *jihayíśámi* dés. de *hay*.

जिहृमि *jiharmi*, pr. vd. de *hy*.

जिहर्यिषामि *jiharyíśámi* dés. de *hary*.

जिहर्षिषामि *jiharsiśámi* dés. de *hrs*.

जिहसिषामि *jihasiśámi* (dés. de *has*) avoir envie de rire.

जिहासामि *jihásámi* dés. de *há* 3, act.

जिहासे *jihásé* dés. de *há* 3, moy.

जिहिंसिषामि *jihínsíśámi* dés. de *hiñs*.

जिहीर्षामि *jihírsámi*, dés. de *hr*.

jihírsu a. désireux de prendre.

जिहोक्त्रे *jihilíré* 3p. pl. p. vd. de *hél* ou *héd*.

जिहे *jihé* pr. de *há* 3, moy.

जिहेल *jihéla* p. de *hil*.

जिह्वा *jihma* a. (red. de *há*; sfx. *ma*) courbe, sinueux; || au fig. qui agit tortueusement, méchant, pervers. — S. m. tabernaculum coronaria, bot.

jihmaga a. (*gam*) qui va par sinuosité; qui agit tortueusement. — S. m. serpent.

jihmamáhana m. grenouille.

jihmacalya m. mimosa catechu, bot.

jihmáyámi (dénom. de *jihma*) être courbe; || au fig. agir tortueusement, avec perfidie.

जिह्वेय *jihéy*, 3p. *jihéla*, pr. de *há* 3, moy.

जिह्विषामि *jihrasíśámi* dés. de *hras*.

जिह्वाय *jihráya* p. de *hri*.

जिह्वीषामि *jihriśámi* dés. de *hri*.

जिह्रेमि *jihrémi* pr. de *hri*.

जिह्वा *jihwá* f. et *jihwa* m. langue. || Zd. hizwa.

jihwápa m. [pá boire] m à m. la bête qui boit avec sa langue, c-à-d. le chien, le chat, le tigre, le léopard, l'ours, etc.

jihwápralána n. expansion vicieuse de la langue dans la prononciation.

jihwámila n. la racine de la langue, c-à-d. le gros bout, le point d'attache.

jihwámiliya a. [visarga des gutturales] prononcé avec le gros bout de la langue, tg.

jihwáráda m. (*rada*) oiseau en gén. [dont le bout de la langue ressemble à une dent].

jihwálih m. le lécheur, c-à-d. le chien.

jihwáswáda a. (*ád*; *swád*) qui goûte avec la langue, qui lèche, qui lappe. — S. m. action de lécher, de laper.

जीन *jína* pp. de *jyá*. — S. m. vieillard.

जीप्स्यामि *jípsyámi*, *jípsyé* (dés. du c. de *jná*) vouloir faire connaître qqc. à qqn., 2 ac.

जीमूत *jímúta* m. nourricier. || Nuage, cf. *jívat'a*. || Montagne. || Le dévaláda et le góśaka, hot. || Surn. d'Indri.

jímútakula m. contrefort de montagne. *jímútaváhín* m. (vah) nuage de fumée. *jímútawana* m. le tonnerre.

जीवासम् *jíyásam* a1. o. de *jyá*.

जीर् *jíra* m. (*jíp*) couteau de sacrificeur. || Graine de cumin. || Esp. de panic, cf. *anu*. *jíraka* m. graine de cumin.

जीर्यामि *jíryámi* pr. de *jíp*.

जीर्ण *jírna* pp. de *jíp*. — A. vieux; ancien; *jírnáni vásási* vêtements usés. — S. m. vieillard.

jírnaparna m. nauclea cadamba, hot.

jírnavastra n. vieux vêtement, haillon.

jírnavraváñaka m. (*vrađna*) cyperus rotundus, esp. de souchet, hot.

जीर्णि *jírni* f. (*jíp*; sfx. *n*) vieillesse; ancietté, vétusté.

जीर्वि *jírvi* m. (*jíp*; sfx. *vi*) hache.

* जीक् *jív*. *jívámi*, *jívé* 1; p. *jíjíva*; f2.

jíváyámi; a1. *ajíváśam*; inf. vd. *jívátmum* pour *jívum*. Vivre, être vivant : *jánihí jívati* informe-toi s'il vit encore; *na jívum* ne plus vivre, être mort, cesser de vivre, mourir. || Vivre de, se nourrir de, avec l'i. || Lat. vivo; germ. leben (?); ang. live (?).

जीव *jíva* a. vivant, vif. — S. m. n. et *jívá* l. vie; || l'âme vivante et individuelle [par oppos. à *paramácuvara* l'âme universelle]; || *jívam rudanti* Vd. ils crient vivant! || Genre de vie, profession, moyens d'existence.—F. terre; || corde de l'arc; || clochettes ou grelots; || cétilis orientalis ou micocoulier, arbre. — N. une des 21 *viráti* de la gáyatris. || Lat. vivus; lith. gywas; got. qvivs; gr. bios.

jívaka a. (*jív* au c.) qui reçoit grâce de la vie; || qui vit par le fait d'autrui. — S. m. et f. inendant; || usurier; || esclave, serviteur. || Animal; être vivant, en gén. || Esp. de plante médicinale qui fournit un des 8 principaux médicaments [en ce sens *jívaka* signifie qui fait vivre]. || Chasseur de serpents, qui guérit leurs morsures. || Pentaptera tomentosa, hot.